

Finansdepartementet

Finansmarknadsavdelningen

Fi2019/03768/B

Promemoria

Stärkt konsumentskydd på inlåningsmarknaden

November 2019

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

Inlåningsverksamhet – dvs. mottagande av återbetalningspliktiga medel från allmänheten – kan i huvudsak drivas av kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) och inlåningsföretag. På kreditinstitut ställs höga krav på eget kapital och organisation och instituten står under löpande tillsyn av Finansinspektionen. Motsvarande gäller inte för inlåningsföretag. Det innebär att insättare – t.ex. konsumenter – kan välja mellan att göra sina insättningar i kreditinstitut och inlåningsföretag. Till skillnad från insättningar i kreditinstitut omfattas insättningar i inlåningsföretag inte av insättningsgarantin. Bestämmelserna om inlåningsföretag finns i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet. För att stärka konsumentskyddet på inlåningsmarknaden bör inlåningsföretag inte få driva inlåningsverksamhet. Av det skälet föreslås att lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas.

Vissa ekonomiska föreningar kan driva finansieringsrörelse utan tillstånd enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (2 kap. 3 § första stycket 7 och andra stycket). För att verksamheten ska kunna drivas under kontrollerade former ska ett sådant företag registrera sin inlåningsverksamhet enligt lagen om inlåningsverksamhet. Som en följd av förslaget att den lagen ska upphävas föreslås att undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar ska tas bort.

Ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade hos Finansinspektionen ska få fortsätta att driva sin verksamhet.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Innehållsförteckning

1	Promemorians huvudsakliga innehåll	2
2	Lagförslag	5
2.1	Förslag till lag om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet	5
2.2	Förslag om lag om ändring i föräldrabalken	6
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev	7
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva	8
2.5	Förslag om lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)	9
2.6	Förslag om lag om ändring i konkurslagen (1987:672)	10
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	12
2.8	Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)	14
2.9	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	18
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	20
2.11	Förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)	22
2.12	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	25
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter	26
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet	27
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	29
3	Ärendet	31
4	Lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas	31
5	Undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar ska tas bort	35
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	36
7	Konsekvensanalys	37
8	Författningskommentar	40
8.1	Förslaget till lag om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet	40
8.2	Förslaget om lag om ändring i föräldrabalken	41
8.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev	42

8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva.....	42
8.5	Förslaget om lag om ändring i sjömanslagen (1973:282).....	43
8.6	Förslaget om lag om ändring i konkurslagen (1987:672).....	44
8.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.....	45
8.8	Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).....	46
8.9	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	50
8.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	51
8.11	Förslaget till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486).....	52
8.12	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	54
8.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter.....	55
8.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.....	55
8.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.....	57

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet ska upphöra att gälla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för
 - a) ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade enligt den lagen,
 - b) ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade enligt den lagen och som vid den tidpunkten var undantagna från tillståndsplikt för finansieringsrörelse enligt 2 kap. 3 § första stycket 7 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
 - c) övriga företag som före ikraftträdandet var registrerade enligt den lagen till utgången av juni 2021, eller, om ansökan om tillstånd för bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse dessförinnan har getts in till Finansinspektionen före den tidpunkten, till dess att ansökan har prövats slutligt.

2.2 Förslag om lag om ändring i föräldrabalken

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 8 § och 16 kap. 10 a § föräldrabalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

8 §¹

Pengar som en omyndig efter det att han eller hon har fyllt sexton år själv har satt in hos en bank får betalas ut till den omyndige. Banken får inte utan den omyndiges samtycke betala ut pengarna till förmyndaren.

Om förmyndaren har fått överförmyndarens tillstånd att omhändertaga pengar som avses i första stycket och visat upp bevis på det, får banken betala ut pengarna till förmyndaren men inte till den omyndige.

Första och andra styckena gäller också pengar som har satts in hos ett kreditmarknadsföretag, *ett företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* och ett utländskt företag som driver bankrörelse, finansieringsrörelse *eller inlåningsverksamhet* från en filial i Sverige.

Första och andra styckena gäller också pengar som har satts in hos ett kreditmarknadsföretag och ett utländskt företag som driver bankrörelse *eller finansieringsrörelse* från en filial i Sverige.

16 kap.

10 a §²

En bank är skyldig att på begäran lämna överförmyndaren de uppgifter som behövs för överförmyndarens tillsynsverksamhet.

Första stycket gäller också kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag, svenska värdepapperscentraler, kontoförande institut, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, *företag som driver inlåningsverksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* och utländska företag som driver motsvarande verksamhet från en filial i Sverige.

Första stycket gäller också kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag, svenska värdepapperscentraler, kontoförande institut, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och utländska företag som driver motsvarande verksamhet från en filial i Sverige.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och insättningar i sådana företag.

¹ Senaste lydelse 2008:910.

² Senaste lydelse 2016:43.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 § lagen (1936:81) om skuldebrev ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §¹

Utgivas i större antal obligationer eller andra skuldebrev som uppenbarligen äro avsedda för den allmänna rörelsen, varde, där ej annat förbehåll träffats, betalningen fullgjord i gäldenärens affärslokal.

Detsamma gäller i fråga om insättningsbevis som utfärdats av bank, kreditmarknadsföretag eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

Utges i större antal obligationer eller andra skuldebrev som uppenbarligen är avsedda för den allmänna rörelsen, fullgörs betalningen i gäldenärens affärslokal, om inget annat förbehåll har träffats.

Detsamma gäller i fråga om insättningsbevis som utfärdats av bank eller kreditmarknadsföretag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

¹ Senaste lydelse 2004:419.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Har någon såsom gåva åt annan till bank, kreditmarknadsföretag eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet överlämnat pengar eller annan lös egendom utan att förbehålla sig rätt att däröver förfoga, skall gåvan anses fullbordad när det givna blivit av banken eller företaget mottaget för gåvotagarens räkning; och skall detta gälla ändå att av banken eller företaget utfärdats bevis, som i 3 § sägs, behållits av givaren.

Detta skall tillämpas på motsvarande sätt om givaren låtit för gåvotagarens räkning överföra medel som givaren hade innestående i banken eller företaget.

Har någon såsom gåva åt någon annan överlämnat pengar eller annan lös egendom till bank eller kreditmarknadsföretag utan att förbehålla sig rätt att förfoga över pengarna eller egendomen, ska gåvan anses fullbordad när banken eller företaget har tagit emot den för gåvotagarens räkning. Gåvan ska anses fullbordad även om givaren har behållit ett sådant bevis som avses i 3 § och som utfärdats av banken eller företaget.

Detta ska tillämpas på motsvarande sätt om givaren för gåvotagarens räkning låtit överföra medel som givaren hade innestående i banken eller företaget.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2.5 Förslag om lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

Härigenom föreskrivs att 56 § sjömanslagen (1973:282) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

56 §¹

En sjömans lön *skall* på begäran av sjömannen helt eller delvis månadsvis

En sjömans lön *ska* på begäran av sjömannen helt eller delvis månadsvis

1. betalas ut till en bestämd person här i landet, eller

2. för sjömannens räkning sätts in i bank, kreditmarknadsföretag eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2. för sjömannens räkning sätts in i bank eller kreditmarknadsföretag.

Om det belopp som betalas ut eller sätts in endast utgör en del av lönen får avdrag göras i beloppet bara om

1. sjömannen lämnat sitt samtycke, eller

2. den resterande delen av lönen inte räcker till betalning av sådana belopp som sjömannen enligt lag eller annan författning är skyldig att betala eller till kvittning, om sådan får göras enligt lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

¹ Senaste lydelse 2004:427.

2.6 Förslag om lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 13 § och 9 kap. 5 § konkurslagen (1987:672) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2018/19:158 *Föreslagen lydelse*

7 kap.

13 §

Förvaltaren ska upprätta en bouppteckning. I denna ska boets tillgångar tas upp till noggrant uppskattade värden. Bouppteckningen ska vidare innehålla uppgift om varje borgenärs namn och postadress.

Om det finns anledning, ska bouppteckningen också innehålla uppgift om egendom som inte ingår i boet på grund av att den finns utomlands. Om gäldenären har uppgett att sådan egendom saknas, ska bouppteckningen innehålla uppgift om detta.

I den utsträckning det behövs ska bouppteckningen också innehålla en förteckning över dels räkenskapsmaterial, dels andra handlingar som rör boet.

Bouppteckningen ska av förvaltaren ges in till rätten och tillsynsmyndigheten så snart som möjligt och senast en vecka före edgångssammanträdet.

Har en av gäldenären underskriven bouppteckning förut getts in till rätten, behöver någon ny bouppteckning inte upprättas, om förvaltaren anser att denna är tillförlitlig. I så fall ska förvaltaren snarast anmäla det till rätten och tillsynsmyndigheten.

Om bevakningsförfarande ska äga rum och någon bouppteckning ännu inte har getts in till rätten, ska förvaltaren så snart som möjligt och senast en vecka från beslutet om bevakningsförfarandet skicka en förteckning över borgenärerna med uppgift om varje borgenärs postadress till rätten och tillsynsmyndigheten. I konkurs hos en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet ska till bouppteckningen eller borgenärsförteckningen bifogas uppgift om insättningsborgenärerna och deras fordringsbelopp med upplupen ränta. Detsamma gäller i ett värdepappersbolags konkurs om bolaget har tillstånd att ta emot insättningar på konto. I ett livförsäkringsbolags eller ett tjänstepensionsföretags konkurs ska på

Om bevakningsförfarande ska äga rum och någon bouppteckning ännu inte har getts in till rätten, ska förvaltaren så snart som möjligt och senast en vecka från beslutet om bevakningsförfarandet skicka en förteckning över borgenärerna med uppgift om varje borgenärs postadress till rätten och tillsynsmyndigheten. I konkurs hos en bank eller ett kreditmarknadsföretag ska till bouppteckningen eller borgenärsförteckningen bifogas uppgift om insättningsborgenärerna och deras fordringsbelopp med upplupen ränta. Detsamma gäller i ett värdepappersbolags konkurs om bolaget har tillstånd att ta emot insättningar på konto. I ett livförsäkringsbolags eller ett tjänstepensionsföretags konkurs ska på motsvarande sätt bifogas

motsvarande sätt bifogas uppgift om försäkringstagarna och deras fordringar. uppgift om försäkringstagarna och deras fordringar.

9 kap.

5 §

En borgenär som till säkerhet för sin fordran har panträtt i fast eller lös egendom behöver inte bevaka fordringen för att få rätt till betalning ur den pantsatta egendomen.

En borgenär som har en fordran hos en bank, ett kreditmarknadsföretag *eller ett företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* på grund av en insättning på räkning behöver inte bevaka sin fordran i ett sådant instituts konkurs, om uppgift om fordringen har lämnats enligt 7 kap. 13 § sjätte stycket. Detsamma gäller beträffande värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot insättningar på konto. En försäkringstagare behöver inte bevaka sin fordran i ett livförsäkringsbolags eller ett tjänstepensionsföretags konkurs, om uppgift om fordringen lämnats enligt det angivna lagrummet.

En borgenär som har en fordran hos en bank *eller* ett kreditmarknadsföretag på grund av en insättning på räkning behöver inte bevaka sin fordran i ett sådant instituts konkurs, om uppgift om fordringen har lämnats enligt 7 kap. 13 § sjätte stycket. Detsamma gäller beträffande värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot insättningar på konto. En försäkringstagare behöver inte bevaka sin fordran i ett livförsäkringsbolags eller ett tjänstepensionsföretags konkurs, om uppgift om fordringen lämnats enligt det angivna lagrummet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och insättningar i sådana företag.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 och 12 §§ lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för kreditinstitut 4 kap. 1, 2 och 4–6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. för värdepappersföretag 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. för finansiella institut 4 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,

4. för utländska försäkringsgivare lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,

5. för börser och clearingorganisationer 12 kap. 9 § och 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden,

6. för förvaltningsbolag och fondföretag 1 kap. 6–7, 10 och 11 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

7. för utgivare av elektroniska pengar 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

8. för företag som driver inlåningsverksamhet 2 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

9. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

10. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster,

11. för utländska AIF-förvaltare 5 kap. lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

12. för företag som driver verksamhet med konsumentkrediter 2 och 8 §§ lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter, och

13. för företag som driver verksamhet med bostadskrediter 2 kap. 7 § och 3 kap. 6 och 7 §§ lagen

8. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

9. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster,

10. för utländska AIF-förvaltare 5 kap. lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. för företag som driver verksamhet med konsumentkrediter 2 och 8 §§ lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter, och

12. för företag som driver verksamhet med bostadskrediter 2 kap. 7 § och 3 kap. 6 och 7 §§ lagen

¹ Senaste lydelse 2018:1222.

(2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.

(2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.

12 §²

Den verkställande direktörens förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av minst en auktoriserad revisor eller godkänd revisor, om verksamheten i Sverige uppfyller mer än ett av de villkor som anges i 2 § andra stycket revisionslagen (1999:1079).

Förvaltningen och räkenskaperna ska, även om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, granskas av minst en revisor, om verksamheten omfattas av

– lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
– lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

– lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

– *lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,*

– lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

– lagen (2010:751) om betal-tjänster,

– lagen (2011:755) om elektroniska pengar, eller

– lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

– lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,

– lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

– lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

– lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

– lagen (2010:751) om betal-tjänster,

– lagen (2011:755) om elektroniska pengar, eller

– lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I fall som avses i andra stycket ska revisorn ha den kompetens som enligt lag gäller för revisorn i ett svenskt företag av motsvarande slag som driver angiven verksamhet.

Till revisor får även utses ett registrerat revisionsbolag. Dessutom får en eller flera revisorssuppleanter utses.

Verkställande direktören ska se till att en revisor utses och att denne inom tre månader efter räkenskapsårets slut för granskning får redovisningshandlingarna i original eller bestyrkt kopia.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

² Senaste lydelse 2013:565.

2.8 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs att bilaga 1 till årsredovisningslagen (1995:1554) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Bilaga 1¹

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

TILLGÅNGAR

A. Tecknat men ej inbetalt kapital

B. Anläggningstillgångar

I. Immateriella anläggningstillgångar

1. Balanserade utgifter för utvecklingsarbeten och liknande arbeten
2. Koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter
3. Hyresrätter och liknande rättigheter
4. Goodwill
5. Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar

II. Materiella anläggningstillgångar

1. Byggnader och mark
2. Maskiner och andra tekniska anläggningar
3. Inventarier, verktyg och installationer
4. Pågående nyanläggningar och förskott avseende materiella anläggningstillgångar

III. Finansiella anläggningstillgångar

1. Andelar i koncernföretag
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
5. Ägarintressen i övriga företag
6. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
7. Andra långfristiga värdepappersinnehav
8. Lån till delägare och andra, till vilka delägare står i sådant förhållande som sägs i 21 kap. 1 § 3, 4 eller 5 aktiebolagslagen (2005:551)
9. Andra långfristiga fordringar

C. Omsättningstillgångar

I. Varulager m.m.

1. Råvaror och förnödenheter
2. Varor under tillverkning
3. Färdiga varor och handelsvaror
4. Pågående arbete för annans räkning
5. Förskott till leverantörer

II. Fordringar

1. Kundfordringar
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
5. Övriga fordringar
6. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

III. Kortfristiga placeringar

1. Andelar i koncernföretag
2. Övriga kortfristiga placeringar

IV. Kassa och bank

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:

I. Aktiekapital

II. Överkursfond

III. Uppskrivningsfond

IV. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

V. Balanserad vinst eller förlust

VI. Årets resultat

Ekonomiska föreningar:

I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser

1. Medlemsinsatser
2. Förlagsinsatser

II. Uppskrivningsfond

III. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

IV. Balanserad vinst eller förlust

V. Årets resultat

Övriga företag:

I. Eget kapital vid räkenskapsårets början

II. Insättningar eller uttag under året

III. Förändringar i kapitalandelsfonden

IV. Förändringar i fonden för verkligt värde

V. Årets resultat

VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
2. Avsättningar för skatter
3. Övriga avsättningar

D. Skulder

1. Obligationslån
2. Skulder till kreditinstitut
3. Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)
4. Leverantörsskulder
5. Växelskulder

6. Skulder till koncernföretag
 7. Skulder till intresseföretag och gemensamt styrda företag
 8. Skulder till övriga företag som det finns ett ägarintresse i
 9. Skatteskulder
 10. Övriga skulder
 - a) Återbetalningspliktiga medel mottagna av allmänheten enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet
 - b) Andra skulder
 11. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter
-

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2020.
3. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för aktiebolag och ekonomiska föreningar som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2.9 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 7 §, 34 kap. 23 § och 41 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

7 §

Delägarätter, fordringsrätter, andelar i svenska handelsbolag och sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten för enskilda näringsidkare.

De ska dock räknas som tillgångar i näringsverksamheten om de är

– lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tillgångar,

– inventarier eller fordringar på grund av avyttring av inventarier,

– tillgodohavanden i kreditinstitut *eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* och tillgodohavandet hör till näringsverksamheten,

– fordringar på sådana försäkringsersättningar eller skadestånd som ska tas upp i näringsverksamheten,

– andelar i kooperativa föreningar förutsatt att innehavet av andelarna betingas av näringsverksamheten eller fordringar på grund av avyttring av sådana andelar, eller

– fordringar som medlemmar i kooperativa föreningar har på föreningen förutsatt att medlemskapet i föreningen betingas av näringsverksamheten.

Vid tillämpning av denna paragraf anses patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 som inventarier även om de inte förvärvats från någon annan.

34 kap.

23 §

Med reall tillgångar avses alla sådana tillgångar som räknas in i kapitalunderlaget för expansionsfond i enskild näringsverksamhet med undantag av kontanter, tillgodohavanden i kreditinstitut *eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* och liknande tillgångar.

Med reall tillgångar avses alla sådana tillgångar som räknas in i kapitalunderlaget för expansionsfond i enskild näringsverksamhet med undantag av kontanter, tillgodohavanden i kreditinstitut och liknande tillgångar.

41 kap.

8 §

Inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras.

Sådana räntor på tillgodohavanden i kreditinstitut *eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* och som tillgodoräknas insättaren per den 31 december anses disponibla den dagen.

Sådana räntor på tillgodohavanden i kreditinstitut och som tillgodoräknas insättaren per den 31 december anses disponibla den dagen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

3. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §¹

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för finansieringsrörelse som drivs av

1. en bank,
2. ett utländskt bankföretag som har tillstånd att driva bankrörelse i Sverige enligt 4 kap. 4 §,
3. ett försäkringsföretag, ett värdepappersföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller en pantbank enligt pantbankslagen (1995:1000), i den utsträckning det är tillåtet enligt den för dem tillämpliga lagstiftningen,
4. ett företag som tillhandahåller finansiering i samband med avsättning av tjänster som erbjuds eller varor som framställs eller säljs av
 - a) företaget, eller
 - b) ett annat företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att
 - koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet, och
 - företaget som tillhandahåller finansieringen lånar upp medel från allmänheten bara genom att ge ut sådana överlåtbara värdepapper som avses i punkt 2 i definitionen i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden med en löptid på minst ett år,
5. ett aktiebolag eller en ekonomisk förening om
 - a) verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar, och
 - b) medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten,
6. ett företag som bara finansierar andra företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet,
6. ett företag som bara finansierar andra företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet.
7. en ekonomisk förening, vilken
 - a) som medlemmar vid varje tillfälle har högst 1 000 fysiska personer,
 - b) som medlemmar antar bara personer som ingår i en i förväg identifierbar begränsad krets som också anges i föreningens stadgar,

c) tar emot återbetalningspliktiga medel bara från medlemmarna eller från finansiella företag, och

d) har till ändamål bara att med sådana medel som avses i c tillgodose finansieringsbehov hos medlemmarna.

Undantagen enligt första stycket 5 och 7 för rörelse som drivs av aktiebolag eller ekonomisk förening gäller även för sådan rörelse som drivs av motsvarande utländska företag.

Tillstånd att driva finansieringsrörelse behövs inte heller för tillhandahållande av betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster.

Undantagen enligt första stycket 5 för rörelse som drivs av aktiebolag eller ekonomisk förening gäller även för sådan rörelse som drivs av motsvarande utländska företag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 b i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2.11 Förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)

Härigenom föreskrivs att 1 och 29 §§ marknadsföringslagen (2008:486) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag har till syfte att främja konsumenternas och näringslivets intressen i samband med marknadsföring av produkter och att motverka marknadsföring som är otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

Bestämmelser om marknadsföring finns bl.a. i

– socialförsäkringsbalken,	– socialförsäkringsbalken,
– tobakslagen (1993:581),	– tobakslagen (1993:581),
– sjölagen (1994:1009),	– sjölagen (1994:1009),
– lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,	– lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
– lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,	– lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
– lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,	– lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,
– lagen (1999:158) om investerarskydd,	– lagen (1999:158) om investerarskydd,
– lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informations-samhällets tjänster,	– lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informations-samhällets tjänster,
– lagen (2004:46) om värdepappersfonder,	– lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
– <i>lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,</i>	
– prisinformationslagen (2004:347),	– prisinformationslagen (2004:347),
– lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,	– lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
– försäkringsavtalslagen (2005:104),	– försäkringsavtalslagen (2005:104),
– lagen (2006:484) om franchise-givares informationsskyldighet,	– lagen (2006:484) om franchise-givares informationsskyldighet,
– lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,	– lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
– lagen (2010:510) om lufttransporter,	– lagen (2010:510) om lufttransporter,
– radio- och tv-lagen (2010:696),	– radio- och tv-lagen (2010:696),
– lagen (2010:751) om betaltjänster,	– lagen (2010:751) om betaltjänster,
– alkohollagen (2010:1622),	– alkohollagen (2010:1622),

- konsumentkreditlagen (2010:1846),
- lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt,
- lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- lagen (2013:1054) om marknadsföring av modersmjölksersättning och tillskottsnäring,
- lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar,
- lagen (2015:671) om alternativ tvistlösning i konsumentförhållanden,
- lagen (2015:953) om kollektivtrafikresenärers rättigheter,
- lagen (2016:415) om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner,
- lagen (2016:915) om krav på installationer för alternativa drivmedel,
- lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare,
- spellagen (2018:1138),
- paketreselagen (2018:1217),
- lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,
- lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter,
- lagen (2019:181) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gränsöverskridande paketleveranstjänster, och
- lagen (2019:414) med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

- konsumentkreditlagen (2010:1846),
- lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt,
- lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- lagen (2013:1054) om marknadsföring av modersmjölksersättning och tillskottsnäring,
- lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar,
- lagen (2015:671) om alternativ tvistlösning i konsumentförhållanden,
- lagen (2015:953) om kollektivtrafikresenärers rättigheter,
- lagen (2016:415) om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner,
- lagen (2016:915) om krav på installationer för alternativa drivmedel,
- lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare,
- spellagen (2018:1138),
- paketreselagen (2018:1217),
- lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,
- lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter,
- lagen (2019:181) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gränsöverskridande paketleveranstjänster, och
- lagen (2019:414) med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

En näringsidkare får åläggas att betala en särskild avgift (marknadsstörsningsavgift) om näringsidkaren, eller någon som handlar på näringsidkarens vägnar, uppsåtligen eller av oaktsamhet har brutit mot

- 7 §,
- 8 § och någon av bestämmelserna i 9, 10, 12–17 §§,
- 18 §,
- 20 §, eller
- någon av bestämmelserna i bilaga I till direktiv 2005/29/EG.

Detsamma gäller om en näringsidkare uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot någon av bestämmelserna i

- 64 kap. 46 § socialförsäkringsbalken,
- 7 kap. 3 § alkohollagen (2010:1622),
- 8 kap. 7 § första stycket, 8, 9 eller 14 § första eller andra stycket samt 15 kap. 4 § radio- och tv-lagen (2010:696),
- 11 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti *eller 8 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet* när det gäller ett erbjudande som inte är riktat bara till andra än konsumenter,
- 11 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti när det gäller ett erbjudande till andra än konsumenter,
- 4 kap. 1 § 2 eller 3, 3 § första stycket 2, 4 § eller 5 § 2 eller 3 lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller också en näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet väsentligt har bidragit till överträdelserna.

Avgiften tillfaller staten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2.12 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

6 §¹

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
3. *lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,*

4. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

5. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning,

6. lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller

7. lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

3. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

4. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning,

5. lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller

6. lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den som övervakningen avser, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för uppgifter som
 - a) har lämnats före ikraftträdandet, och
 - b) avser företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

¹ Senaste lydelse 2019:280.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. företag som har tillstånd enligt
 - a) lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - b) lagen (2010:751) om betaltjänster,
 - c) lagen (2011:755) om elektroniska pengar, eller
 - d) lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,
2. företag som avses i 2 kap. 3 § första stycket 2–7 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
2. företag som avses i 2 kap. 3 § första stycket 2–6 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
3. statliga och kommunala myndigheter, eller
4. juridiska personer som driver verksamhet med konsumentkrediter i mindre omfattning utan vinstsyfte.

Undantagen enligt första stycket gäller även för motsvarande utländska företag och utländska statliga, kommunala och andra offentliga myndigheter.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 8 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

8 §

Med finansiellt institut med lokalt kundunderlag avses ett finansiellt institut som uppfyller följande krav:

1. Det har

a) tillstånd av Finansinspektionen att bedriva verksamhet eller förvaltas av någon som har sådant tillstånd,

b) beviljats undantag från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 § lagen (2010:751) om betaltjänster, *eller*

c) registrerats hos *Finansinspektionen enligt 7 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.*

a) tillstånd av Finansinspektionen att bedriva verksamhet eller förvaltas av någon som har sådant tillstånd, *eller*

b) beviljats undantag från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 § lagen (2010:751) om betaltjänster.

2. Det har inte något fast driftställe utanför Sverige.

3. Det marknadsför sig inte till kunder eller kontohavare utanför Sverige.

4. Minst 98 procent av värdet på de finansiella konton som förs av institutet ska innehas av personer med hemvist i Sverige eller en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

5. Det hade senast den 1 juli 2014 infört riktlinjer och förfaranden för att a) förhindra att det tillhandahåller finansiella konton till ett icke FATCA-deltagande finansiellt institut, och

b) kontrollera om det öppnar eller håller ett finansiellt konto för en specificerad amerikansk person som inte har sin hemvist i Sverige eller för en passiv icke-finansiell enhet vars personer med bestämmande inflytande är medborgare eller har hemvist i USA och inte samtidigt har hemvist i Sverige.

6. Dess riktlinjer och förfaranden som avses i 5 anger att om det fastställs att ett sådant finansiellt konto innehas av en specificerad amerikansk person som inte har sin hemvist i Sverige eller av en passiv icke-finansiell enhet vars personer med bestämmande inflytande är medborgare eller har hemvist i USA och inte samtidigt har hemvist i Sverige, ska det finansiella institutet rapportera ett sådant finansiellt konto som om det finansiella institutet vore ett rapporteringsskyldigt svenskt finansiellt institut och registrera sig i enlighet med 8 kap. 2 § eller stänga det finansiella kontot.

7. Det granskar befintliga konton som innehas av en fysisk person som inte har sin hemvist i Sverige eller av en enhet, i enlighet med de förfaranden i 4–8 kap. som gäller för befintliga konton för att identifiera

eventuella amerikanska rapporteringspliktiga konton eller finansiella konton som förs av ett icke FATCA-deltagande finansiellt institut, och rapporterar sådant finansiellt konto som om det finansiella institutet vore ett rapporteringsskyldigt svenskt finansiellt institut, eller stänger det finansiella kontot.

8. Varje sådan till det finansiella institutet närstående enhet som är ett finansiellt institut ska vara etablerad eller registrerad i Sverige och uppfylla kraven i denna paragraf, utom när det gäller närstående enheter som är pensionsstiftelser.

9. Det har inte riktlinjer eller förfaranden som diskriminerar mot finansiella konton som öppnas eller förs för fysiska personer som är specificerade amerikanska personer med hemvist i Sverige.

Vid tillämpning av första stycket 2 avses med fast driftställe inte en sådan plats som inte marknadsförs till allmänheten och från vilken det finansiella institutet endast bedriver administrativa stödfunktioner.

Vid tillämpning av första stycket 3 ska ett finansiellt institut inte anses marknadsföra sig till kunder eller kontohavare utanför Sverige endast på grund av att det finansiella institutet

1. har en webbplats, om det på webbplatsen inte specifikt anges att det finansiella institutet tillhandahåller finansiella konton eller tjänster till kunder som inte har hemvist i Sverige och det finansiella institutet inte på annat sätt är inriktat på eller marknadsför sig till amerikanska kunder eller kontohavare, eller

2. annonserar i tryckta medier eller via radio- eller tv-kanal som distribueras eller sänds huvudsakligen inom Sverige men som tillfälligtvis distribueras eller sänds även i andra länder, om det i marknadsföringen inte specifikt anges att det finansiella institutet tillhandahåller finansiella konton eller tjänster till kunder som inte har hemvist i Sverige och det finansiella institutet inte på annat sätt är inriktat på eller marknadsför sig till amerikanska kunder eller kontohavare.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2018/19:150 Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. livförsäkringsrörelse,

3. värdepappersrörelse enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. verksamhet som kräver ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet *eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet*,

4. verksamhet som kräver ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,

5. försäkringsdistribution enligt lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av sådana försäkringsförmedlare som har tillstånd enligt 2 kap. 1 § den lagen eller bedriver verksamhet enligt 3 kap. 1 § andra stycket 2 eller 3 § den lagen,

6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

8. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut, dock inte om verksamheten utslutande avser kontoinformationstjänster,

10. verksamhet som förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. verksamhet med konsumentkrediter enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,

12. verksamhet med bostadskrediter enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,

13. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),

14. spelverksamhet som bedrivs med licens eller registrering enligt spelagen (2018:1138),

15. yrkesmässig handel med varor, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som

innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,

16. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000),

17. verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag,

18. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster som inte omfattas av 17,

19. yrkesmässig rådgivning avseende skatter och avgifter (skatterådgivare),

20. yrkesmässig verksamhet som advokat eller advokatbolag, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

21. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 20, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

22. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 17–21, eller

23. yrkesmässig verksamhet som avser förmedling, förvaring eller handel med konstverk, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp uppgår till motsvarande 10 000 euro eller mer.

Vissa speltjänster får undantas från tillämpning av lagen eller bestämmelser i den enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 1 § 1.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

3 Ärendet

Inlåningsverksamhet – dvs. mottagande av återbetalningspliktiga medel från allmänheten – kan i huvudsak drivas av kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) och inlåningsföretag. På kreditinstitut ställs höga krav på eget kapital och organisation och instituten står under löpande tillsyn av Finansinspektionen. Motsvarande gäller inte för inlåningsföretag. Det innebär att insättare – t.ex. konsumenter – kan välja mellan att göra sina insättningar i kreditinstitut och inlåningsföretag. Till skillnad från insättningar i kreditinstitut omfattas insättningar i inlåningsföretag inte av insättningsgarantin. Bestämmelserna om inlåningsföretag finns i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I rapporten Tillsyn och registrering den 7 april 2011 föreslår Finansinspektionen att lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas (Fi2011/01948/B). Enligt Finansinspektionen är det svårt för insättare – framför allt konsumenter – att bedöma risken för att insättningar ska förloras om ett inlåningsföretag hamnar i ekonomiska svårigheter, t.ex. försätts i konkurs, och insättarna uppfattar att den omständigheten att ett inlåningsföretag är registrerat hos Finansinspektionen innebär att företaget verkar under samma förutsättningar som ett kreditinstitut.

Vissa ekonomiska föreningar kan driva finansieringsrörelse utan tillstånd enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (2 kap. 3 § första stycket 7 och andra stycket). För att verksamheten ska kunna drivas under kontrollerade former ska ett sådant företag registrera sin inlåningsverksamhet enligt lagen om inlåningsverksamhet. I den ovan angivna rapporten föreslår Finansinspektionen också att undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar ska tas bort. Enligt Finansinspektionen förekommer det att undantaget missbrukas på olika sätt, t.ex. genom att svenska företag används för brottslig verksamhet – framför allt investeringsbedrägerier – i utlandet.

I promemorian behandlas Finansinspektionens förslag.

4 Lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas

Promemorians förslag: Lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas.

Skälen för promemorians förslag

Allmänna utgångspunkter

Det är viktigt att privatpersoner och företag har tillgång till ett brett utbud av tjänster på inlåningsmarknaden. Det skapar förutsättningar för ökad valfrihet och bättre service till lägre priser. Samtidigt är det viktigt att konsumentskyddet på inlåningsmarknaden är starkt.

Den nuvarande ordningen på inlåningsmarknaden innebär att insättare t.ex. konsumenter – kan välja mellan att göra sina insättningar i kreditinstitut och inlåningsföretag.

Risken för att insättningar ska förloras

Kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) är företag som driver tillståndspliktig bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och som omfattas av det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning. På kreditinstitut ställs höga krav på eget kapital och organisation i syfte att minska riskerna för den finansiella stabiliteten och instituten står under löpande tillsyn av Finansinspektionen.

Som huvudregel gäller att inlåningsverksamhet, dvs. näringsverksamhet som har till ändamål att ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten, bara får drivas av kreditinstitut (1 kap. 7 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). Från huvudregeln undantas bl.a. företag som har registrerat sin inlåningsverksamhet hos Finansinspektionen enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet (inlåningsföretag).

Till skillnad från kreditinstitut ställs begränsade krav på eget kapital och organisation i inlåningsföretag (4–6, 11 och 12 §§ lagen om inlåningsverksamhet). Inlåningsverksamhet får bara drivas av aktiebolag eller ekonomiska föreningar som är registrerade hos Finansinspektionen. Ett inlåningsföretag ska som huvudregel ha ett bundet eget kapital som uppgår till minst tio miljoner kronor (aktiebolag) eller fem miljoner kronor (ekonomiska föreningar). Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ha ett kvalificerat innehav i ett inlåningsföretag eller ingå i ett sådant företags ledning. Ett inlåningsföretag ska ha en auktoriserad eller godkänd revisor. I förhållande till de krav på eget kapital och organisation som ställs på kreditinstitut är de krav som ställs på inlåningsföretag mycket begränsade.

Till skillnad från kreditinstitut står inlåningsföretag inte under löpande tillsyn av Finansinspektionen. Finansinspektionen ska i stället årligen kontrollera att inlåningsföretag uppfyller kraven på eget kapital och organisation och ingripa mot företag som åsidosätter kraven (14–20 §§ lagen om inlåningsverksamhet). I förhållande till den löpande tillsynen över kreditinstitut är kontrollen över inlåningsföretag begränsad.

Det innebär sammanfattningsvis att kreditinstitut och inlåningsföretag verkar under olika förutsättningar. De höga kraven på eget kapital och organisation som ställs på kreditinstitut och den löpande tillsynen över instituten minskar risken för att ett sådant institut ska hamna i ekonomiska svårigheter, t.ex. försättas i konkurs. Inlåningsföretag omfattas inte av motsvarande krav eller tillsyn och risken för att ett sådant företag ska hamna i ekonomiska svårigheter får av det skälet bedömas vara större än för ett kreditinstitut.

Insättningsgarantin

Insättningar i kreditinstitut (och vissa värdepappersbolag) omfattas av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. Lagen om insättningsgaranti utgör en viktig del av konsumentskyddet på inlåningsmarknaden och innebär att insättningar i kreditinstitut garanteras upp till 950 000 kronor

per insättare och institut, om ett institut hamnar i ekonomiska svårigheter, t.ex. försätts i konkurs (4 och 8 §§ lagen om insättningsgaranti).

Insättningsgarantin – som ytterst garanteras av staten – är i princip solidarisk. Det innebär att företag som omfattas av insättningsgarantin – och som verkar under samma förutsättningar – bidrar till finansieringen av insättningsgarantin med avgifter. Om ett företag hamnar i ekonomiska svårigheter, t.ex. försätts i konkurs, kommer dess insättare att kompenseras av medel som alla företag har bidragit till genom de avgifter som de har betalat in. Efter en utbetalning ur insättningsgarantin är kvarvarande företag skyldiga att bidra till att återställa insättningsgarantins kapacitet. Av dessa skäl gäller att företag som inte verkar under samma förutsättningar som kreditinstitut och värdepappersbolag inte omfattas av insättningsgarantin (se t.ex. prop. 1995/96:60, avsnitt 7, och prop. 2002/03:139, avsnitt 5.5). Till det kommer att avgifterna är riskbaserade och att det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning ligger till grund för bedömningen av de enskilda företagens risknivå.

Till skillnad från insättningar i kreditinstitut omfattas inte insättningar i inlåningsföretag av lagen om insättningsgaranti. Det beror på att de inte verkar under samma förutsättningar som kreditinstitut och värdepappersbolag (se prop. 2002/03:129, avsnitt 12). Det innebär att insättningar i ett inlåningsföretag kan förloras om företaget hamnar i ekonomiska svårigheter, t.ex. försätts i konkurs. Av det skälet ska inlåningsföretag informera insättarna om att insättningar inte omfattas av insättningsgarantin (8 § lagen om insättningsverksamhet). För en konsument, dvs. en fysisk person som huvudsakligen handlar för ändamål som faller utanför näringsverksamhet, får insättningar i ett inlåningsföretag som huvudregel uppgå till högst 50 000 kronor (9 § lagen om insättningsgaranti). Från beloppsbegränsningen på 50 000 kronor undantas insättningar i vissa ekonomiska föreningar (punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om inlåningsverksamhet). För en näringsidkare, dvs. en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten, gäller ingen beloppsbegränsning. Underlåtenhet att lämna sådan information kan t.ex. leda till marknadsstömningsavgift enligt marknadsföringslagen (2008:486).

Svårigheten att förstå skillnaden mellan att sätta in medel i kreditinstitut och inlåningsföretag

I och med att insättare kan välja mellan att göra insättningar i kreditinstitut som omfattas av insättningsgarantin och insättningar i inlåningsföretag som inte omfattas av insättningsgarantin innebär den nuvarande ordningen på inlåningsmarknaden att ansvaret att ta ställning till risken för att insättningar kommer att förloras om ett inlåningsföretag hamnar i ekonomiska svårigheter, t.ex. försätts i konkurs, ligger på insättaren i ett sådant företag. Insättaren förutsätts i huvudsak göra den bedömningen mot bakgrund av den information som inlåningsföretaget har lämnat till insättaren och det ligger i sakens natur att förutsättningarna för att insättaren – t.ex. en konsument – ska kunna göra en sådan kvalificerad bedömning är mycket begränsade.

I ett par uppmärksammande fall under senare tid har insättare – konsumenter – förlorat pengar som de har satt in i inlåningsföretag, som har försatts i konkurs.

Enligt uppgifter från Finansinspektionen förlorade ca 1 900 insättare sammanlagt ca 36 miljoner kronor 2012 när Fundior AB försattes i konkurs och två år senare, 2014, förlorade ca 1 000 insättare sammanlagt ca 36 miljoner kronor när Lärarnas Inköpscentral ek. för. försattes i konkurs. Lärarnas Inköpscentral ek. för. hade dessutom inte registrerat sin inlåningsverksamhet hos Finansinspektionen.

År 2017 uppmärksammade Finansinspektionen vissa allvarliga brister i inlåningsföretaget 24Money Spar AB och återkallade registreringen som inlåningsföretag. Företaget försattes i konkurs sommaren 2018. Omfattningen av förlorade medel för insättare är i nuläget oklar. Av konkursbo-uppteckningen framgår dock att företaget har ett underskott av näringsverksamhet på minst 13 miljoner kronor.

Det innebär att det är avgörande för konsumenterna att kunna skilja mellan insättningar som omfattas av insättningsgarantin och insättningar som inte omfattas av den. I det avseendet gäller visserligen att inlåningsföretagen ska informera konsumenterna om att insättningarna – maximalt 50 000 kronor per konsument – inte omfattas av insättningsgarantin. I de fall inlåningsföretag har försatts i konkurs och insättare förlorat sina pengar, har emellertid Finansinspektionen kunnat konstatera att många insättare – konsumenter – har haft svårt att förstå skillnaden mellan att sätta in medel i kreditinstitut och inlåningsföretag. Enligt Finansinspektionen uppfattar insättarna att den omständigheten att ett inlåningsföretag är registrerat hos Finansinspektionen innebär att företaget verkar under samma förutsättningar som kreditinstitut. Finansinspektionen har också kunnat konstatera att vissa inlåningsföretag, t.ex. det ovan angivna inlåningsföretaget 24Money Spar AB, har ingått i koncerner, där framför allt in- respektive utlåningsverksamhet tillhandahålls av olika koncernföretag samtidigt som verksamheterna marknadsförs som en och samma verksamhet, såsom om verksamheten hade drivits av ett kreditinstitut. Också det gör det svårt för insättare att förstå skillnaden mellan att sätta in medel i kreditinstitut och inlåningsföretag.

Internationell kritik

Internationella valutafonden (IMF) har uppmanat Sverige att upphäva lagen om inlåningsverksamhet (se t.ex. Sweden: Financial Sector Assessment Program – Technical Note – Banking Regulation and Supervision [2017] p. 84). Kritiken får ses i ljuset av att en ordning som innebär att företag som inte verkar under samma förutsättningar som kreditinstitut driver inlåningsverksamhet riskerar att skada förtroendet för inlåningsmarknadens och insättningsgarantins funktionssätt.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis bör inlåningsföretag inte få driva inlåningsverksamhet som riktar sig till konsumenter.

Det aktualiserar frågan om inlåningsföretag också i fortsättningen bör få driva inlåningsverksamhet som riktar sig till olika slag av företag, t.ex. enskilda näringsidkare, aktiebolag eller ekonomiska föreningar. De skäl

som talar för att inlåningsföretag inte bör få driva inlåningsverksamhet som riktar sig till konsumenter gör sig emellertid i betydande utsträckning gällande också i fråga om andra insättare, t.ex. enskilda näringsidkare.

Det innebär att lagen om inlåningsverksamhet bör upphävas.

Följändringar

Förslaget att lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas föranleder ändringar i föräldrabalken, lagen (1936:81) om skuldebrev, lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva, sjömanslagen (1973:282), konkurslagen (1987:672), lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., årsredovisningslagen (1995:1554), inkomstskattelagen (1999:1229), marknadsföringslagen (2008:486), offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet och lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

5 Undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar ska tas bort

<p>Promemorians förslag: Undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar ska tas bort.</p>
--

Skälen för promemorians förslag: Som huvudregel krävs tillstånd för att driva finansieringsrörelse (2 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). Från huvudregeln görs undantag för finansieringsrörelse som drivs av ekonomiska föreningar vilka a) som medlemmar vid varje tillfälle har högst 1 000 fysiska personer, b) som medlemmar antar bara personer som ingår i en i förväg identifierbar begränsad krets angiven i föreningens stadgar, c) tar emot återbetalningspliktiga medel bara från medlemmarna eller från finansiella företag och d) har till ändamål bara att med sådana medel som avses i c) tillgodose finansieringsbehov hos medlemmarna (2 kap. 3 § första stycket 7 och andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse).

Företag som omfattas av undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar ska registrera sin inlåningsverksamhet hos Finansinspektionen men behöver inte tillstånd att driva verksamhet med konsumentkrediter (1 § lagen om inlåningsverksamhet och 5 § lagen [2014:275] om viss verksamhet med konsumentkrediter).

Undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar vilar på förutsättningen att dessa företag ska registrera sin inlåningsverksamhet hos Finansinspektionen. En sådan ordning innebär att den aktuella verksamheten – finansieringsrörelse som riktar sig till en begränsad krets – kan drivas under kontrollerade former. I avsnitt 4 föreslås att lagen om inlåningsverksamhet ska upphävas. Som en följd av det bör undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar tas bort.

Förslaget föranleder ändringar i lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2021.

Företag som var registrerade enligt lagen om inlåningsverksamhet före ikraftträdandet ska få fortsätta att driva verksamheten till utgången av 2020, eller, om en ansökan om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse har getts in till Finansinspektionen före den tidpunkten, till dess att ansökan har prövats slutligt.

Ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade hos Finansinspektionen ska få fortsätta att driva inlåningsverksamhet respektive icke tillståndspliktig finansieringsrörelse.

Skälen för promemorians förslag: Lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2021.

Förslaget innebär att inlåningsföretag som vill fortsätta att driva inlåningsverksamhet måste ansöka om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse. För att göra det möjligt för inlåningsföretag att vidta nödvändiga åtgärder bör inlåningsföretag som är registrerade hos Finansinspektionen före ikraftträdandet få fortsätta att driva sin verksamhet under en övergångsperiod. Inlåningsföretag som är registrerade hos Finansinspektionen före ikraftträdandet bör därför få fortsätta att driva verksamheten till utgången av 2020, eller, om en ansökan om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse, har getts in till Finansinspektionen före den tidpunkten, till dess att ansökan har prövats slutligt.

Inlåningsverksamhet inom ramen för bostads- och konsumentkooperationerna har lång tradition i Sverige och har traditionellt hållits utanför det för bank- och finansieringsrörelse tillståndspliktiga området. Inlåningsverksamheten riktar sig till medlemmar, är underordnad den huvudsakliga verksamheten (bostads- eller konsumentkooperativ verksamhet) och bidrar till finansieringen av den kooperativa verksamheten. Också ekonomiska föreningar som omfattas av undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse har hållits utanför det tillståndspliktiga området. Samtliga ekonomiska föreningar som är registrerade hos Finansinspektionen tillhör dessa kategorier av föreningar. Av dessa skäl bör ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade hos Finansinspektionen också i fortsättningen få driva sin verksamhet.

Förslaget föranleder motsvarande övergångsbestämmelser till förslagen till ändringar i föräldrabalken, lagen om skuldebrev, lagen angående vissa utfästelser om gåva, sjömanslagen, konkurslagen, lagen om utländska filialer m.m., årsredovisningslagen, inkomstskattelagen, lagen om bank-

och finansieringsrörelse, lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter, marknadsföringslagen, offentlighets- och sekretesslagen, lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet och lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

7 Konsekvensanalys

Offentligfinansiella effekter

Förslagen har inga offentligfinansiella effekter.

Effekter för inlåningsföretagen

För närvarande har 35 företag registrerat sin inlåningsverksamhet hos Finansinspektionen.

Inlåningsverksamhet kan drivas på kommersiella eller kooperativa grunder.

En femtedel av inlåningsföretagen driver inlåningsverksamhet på kommersiella grunder (aktiebolag). Dessa inlåningsföretag driver inlåningsverksamhet som riktar sig till insättare av olika slag, framför allt konsumenter. Det får uppskattas att den samlade inlåningen från allmänheten understiger 1,5 miljarder kronor.

Förslagen innebär att de inlåningsföretag som driver inlåningsverksamhet på kommersiella grunder behöver avveckla sin inlåningsverksamhet eller omstrukturera den genom att ansöka om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

Ett företag som ansöker om tillstånd för bank- eller finansieringsrörelse ska uppfylla vissa krav (3 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse) och ansökningsavgiften är i dag 420 000 kronor (4 § förordningen [2001:911] om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen).

Fyra femtedelar av inlåningsföretagen driver inlåningsverksamhet på kooperativa grunder (ekonomiska föreningar). Dessa företag driver inlåningsverksamhet som riktar sig till medlemmar och den verksamheten – som (helt eller delvis) syftar till att finansiera den kooperativa verksamheten – är underordnad den huvudsakliga verksamheten. Sådan verksamhet har lång tradition i Sverige och har hållits utanför det för bank- och finansieringsrörelse tillståndspliktiga området.

De inlåningsföretag som driver inlåningsverksamhet på kooperativa grunder kan delas in i tre grupper.

Den ena gruppen består av inlåningsföretag som ingår i en konsumentkooperation. Dessa inlåningsföretag driver inlåningsverksamhet som riktar sig till medlemmar (kunder), framför allt konsumenter (s.k. sparskassar). Det får uppskattas att den samlade inlåningen från allmänheten i dessa inlåningsföretag understiger 2 miljarder kronor. I konsumentkooperationen ingår ett kreditinstitut, som – såvitt nu är av intresse – driver inlåningsverksamhet som riktar sig till medlemmar i de ekonomiska föreningarna.

Den andra gruppen består av inlåningsföretag som ingår i en bostads-kooperation. Dessa inlåningsföretag driver inlåningsverksamhet som riktar sig till bostadsrättsföreningar. Det får uppskattas att den samlade inlåningen från allmänheten i dessa inlåningsföretag understiger 15 miljarder kronor. I bostadskooperationen ingår en betaltjänstleverantör (ett betalningsinstitut), som tillhandahåller betaltjänster inom ramen för verksamheten.

Den tredje gruppen består av inlåningsföretag som omfattas av undantaget från tillstånd för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar (s.k. spar- och låneföreningar). Det finns en spar- och låneförening, som driver finansieringsrörelse som riktar sig till en begränsad krets av personer med anställning i en statlig myndighet.

Förslagen innebär att de inlåningsföretag som driver inlåningsverksamhet på kooperativa grunder får fortsätta att driva inlåningsverksamhet respektive finansieringsrörelse.

Samhällsekonomiska effekter

Förslagen innebär som utgångspunkt att inlåningsföretag behöver avveckla sin inlåningsverksamhet eller omstrukturera verksamheten genom att ansöka om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

Inlåningsföretagen står tillsammans för mindre än en procent av den samlade inlåningen från allmänheten i Sverige.

Det ska ställas mot behovet av ett stärkt konsumentskydd på inlåningsmarknaden. Kreditinstitut och inlåningsföretag verkar under olika förutsättningar. De höga kraven på eget kapital och organisation som ställs på kreditinstitut och den löpande tillsynen över instituten minskar risken för att ett sådant institut ska hamna i ekonomiska svårigheter, t.ex. försättas i konkurs. Inlåningsföretag omfattas inte av motsvarande krav eller tillsyn och risken för att ett sådant företag ska hamna i ekonomiska svårigheter får av det skälet bedömas vara större än för ett kreditinstitut. Till skillnad från insättningar i kreditinstitut, omfattas insättningar i inlåningsföretag inte av insättningsgarantin. Sammantaget innebär detta att risken för en konsument är större vid insättning i ett inlåningsföretag än i ett kreditinstitut samtidigt som skyddet för att få tillbaka förlorade insättningen är betydligt sämre.

Effekter för konkurrensen

Lagen om inlåningsverksamhet – som trädde i kraft den 1 juli 2004 – syftar till att öka konkurrensen på inlåningsmarknaden.

Den svenska banksektorn är stor i förhållande till Sveriges ekonomi. Ett 150-tal (svenska och utländska) kreditinstitut – banker (bankaktiebolag, medlemsbarker och sparbanker) samt kreditmarknadsföretag (kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsföreningar) – driver verksamhet i Sverige.

Vid sidan av kreditinstituten har för närvarande 35 inlåningsföretag registrerat sin inlåningsverksamhet hos Finansinspektionen. Av dessa inlåningsföretag driver en fjärdedel (aktiebolag) inlåningsverksamhet på kommersiella grunder medan tre fjärdedelar (ekonomiska föreningar) driver inlåningsverksamhet på kooperativa grunder, i allt väsentligt inom

bostads- och konsumentkooperationen. Det innebär att lagen om inlåningsverksamhet, som nu har tillämpats i 15 år, har ökat konkurrensen mellan företagen – och utbudet av tjänster – på inlåningsmarknaden i begränsad utsträckning.

Förslagen innebär att ett begränsat antal inlåningsföretag behöver utveckla sin inlåningsverksamhet eller omstrukturera verksamheten genom att ansöka om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

Sammanfattningsvis innebär förslagen att konkurrensen mellan företagen på inlåningsmarknaden – och utbudet av tjänster på den marknaden – minskar i begränsad utsträckning.

I det avseendet ska framhållas att det på kreditinstitut ställs höga krav på eget kapital och organisation samt tillsyn. Motsvarande gäller inte för inlåningsföretag. Det bidrar till att inlåningsföretag kan tillhandahålla hög ränta på insättningar, som inte omfattas av insättningsgarantin. Det kan ifrågasättas om en sådan ordning skapar förutsättningar för en sund konkurrens mellan företagen på inlåningsmarknaden.

Förslagets effekter på konkurrensen mellan företagen på inlåningsmarknaden ska ställas mot behovet av ett stärkt konsumentskydd på inlåningsmarknaden. Kreditinstitut och inlåningsföretag verkar under olika förutsättningar. De höga kraven på eget kapital och organisation som ställs på kreditinstitut och den löpande tillsynen över instituten minskar risken för att ett sådant institut ska hamna i ekonomiska svårigheter, t.ex. försättas i konkurs. Inlåningsföretag omfattas inte av motsvarande krav eller tillsyn och risken för att ett sådant företag ska hamna i ekonomiska svårigheter får av det skälet bedömas vara större än för ett kreditinstitut. Till skillnad från insättningar i kreditinstitut, omfattas insättningar i inlåningsföretag inte av insättningsgarantin. Genom förslaget stärks konsumentskyddet på inlåningsmarknaden.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslagen medför inga merkostnader för Finansinspektionen eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Speciella informationsinsatser

Det får förutsättas att Finansinspektionen informerar inlåningsföretag och insättare i inlåningsföretagen om den nya ordningen.

Överensstämmelse med unionsrätten

Förslagen står i överensstämmelse med unionsrätten.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

Häri genom föreskrivs att lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet ska upphöra att gälla.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

I lagen föreskrivs att lagen om inlåningsverksamhet upphör att gälla.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för
 - a) ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade enligt den lagen,
 - b) ekonomiska föreningar som den 1 juli 2019 var registrerade enligt den lagen och som vid den tidpunkten var undantagna från tillståndsplikt för finansieringsrörelse enligt 2 kap. 3 § första stycket 7 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
 - c) övriga företag som före ikraftträdandet var registrerade enligt den lagen till utgången av juni 2021, eller, om ansökan om tillstånd för bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse dessförinnan har getts in till Finansinspektionen före den tidpunkten, till dess att ansökan har prövats slutligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Enligt *punkt 2 a* får en ekonomisk förening som den 1 juli 2019 var registrerad hos Finansinspektionen fortsätta att driva inlåningsverksamhet.

En ekonomisk förening som omfattas av det hittillsvarande undantaget från tillståndsplikt i 2 kap. 3 § första stycket 7 lagen om bank- och finansieringsrörelse ska registrera sig hos Finansinspektionen enligt lagen om inlåningsverksamhet (7 §). Enligt *punkt 2 b* får en sådan ekonomisk förening fortsätta att driva inlåningsverksamhet, om föreningen vid den aktuella tidpunkten var registrerad hos Finansinspektionen och undantagen från tillståndsplikt. Att en sådan ekonomisk förening också får fortsätta att driva icke tillståndspliktig finansieringsrörelse följer av punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, se författningskommentaren till den bestämmelsen.

Enligt *punkt 2 c* får övriga inlåningsföretag fortsätta att driva inlåningsverksamhet under en övergångsperiod för att kunna avveckla verksamheten eller omstrukturera den genom att ansöka om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

De företag som får fortsätta att driva inlåningsverksamhet enligt punkterna 2 a–2 c ska också i fortsättningen uppfylla kraven i lagen om inlåningsverksamhet och Finansinspektionen ska kontrollera att företagen uppfyller dessa krav.

8.2 Förslaget om lag om ändring i föräldrabalken

9 kap.

8 § Pengar som en omyndig efter det att han eller hon har fyllt sexton år själv har satt in hos en bank får betalas ut till den omyndige. Banken får inte utan den omyndiges samtycke betala ut pengarna till förmyndaren.

Om förmyndaren har fått överförmyndarens tillstånd att omhänderta pengar som avses i första stycket och visat upp bevis på det, får banken betala ut pengarna till förmyndaren men inte till den omyndige.

Första och andra styckena gäller också pengar som har satts in hos ett kreditmarknadsföretag och ett utländskt företag som driver bankrörelse *eller* finansieringsrörelse från en filial i Sverige.

I paragrafen finns bestämmelser om utbetalning av medel till omyndig i vissa fall.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att hänvisningarna till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

16 kap.

10 a § En bank är skyldig att på begäran lämna överförmyndaren de uppgifter som behövs för överförmyndarens tillsynsverksamhet.

Första stycket gäller också kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag, svenska värdepapperscentraler, kontoförande institut, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och utländska företag som driver motsvarande verksamhet från en filial i Sverige.

I paragrafen finns bestämmelser om skyldighet att lämna vissa uppgifter till överförmyndaren i vissa fall.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och insättningar i sådana företag.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev

1 kap.

4 § *Utges* i större antal obligationer eller andra skuldebrev som uppenbarligen är avsedda för den allmänna rörelsen, fullgörs betalningen i gäldenärens affärslokal, om *inget annat förbehåll har träffats*.

Detsamma gäller i fråga om insättningsbevis som utfärdats av bank *eller* kreditmarknadsföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om var betalningen ska vara fullgjord i vissa fall.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningsbevis som utfärdats av företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

Övriga ändringar i paragrafen är språkliga.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1936:83) angående vissa utfästelser om gåva

4 § Har någon såsom gåva åt *någon* annan överlämnat pengar *eller* annan lös *egendom* till bank *eller* kreditmarknadsföretag utan att förbehålla sig rätt att förfoga över pengarna *eller* *egendomen*, ska gåvan anses fullbordad när banken eller företaget *har tagit emot* den för gåvotagarens räkning. *Gåvan ska anses fullbordad även om givaren har behållit ett sådant bevis som avses i 3 § och som utfärdats av banken eller företaget.*

Detta *ska* tillämpas på motsvarande sätt om givaren för gåvotagarens räkning *låtit* överföra medel som givaren hade inestående i banken eller företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fullbordande av gåva i vissa fall.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Övriga ändringar i paragrafen är språkliga.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.5 Förslaget om lag om ändring i sjömanslagen (1973:282)

56 § En sjömans lön *ska* på begäran av sjömannen helt eller delvis månadsvis

1. betalas ut till en bestämd person här i landet, eller
 2. för sjömannens räkning sätts in i bank *eller* kreditmarknadsföretag.
- Om det belopp som betalas ut eller sätts in endast utgör en del av lönen får avdrag göras i beloppet bara om
1. sjömannen lämnat sitt samtycke, eller
 2. den resterande delen av lönen inte räcker till betalning av sådana belopp som sjömannen enligt lag eller annan författning är skyldig att betala eller till kvittning, om sådan får göras enligt lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt.

I paragrafen finns bestämmelser om utbetalning av sjömans lön.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

I paragrafen görs även en språklig ändring.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.6 Förslaget om lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

7 kap.

13 § Förvaltaren ska upprätta en bouppteckning. I denna ska boets tillgångar tas upp till noggrant uppskattade värden. Bouppteckningen ska vidare innehålla uppgift om varje borgenärs namn och postadress.

Om det finns anledning, ska bouppteckningen också innehålla uppgift om egendom som inte ingår i boet på grund av att den finns utomlands. Om gäldenären har uppgett att sådan egendom saknas, ska bouppteckningen innehålla uppgift om detta.

I den utsträckning det behövs ska bouppteckningen också innehålla en förteckning över dels räkenskapsmaterial, dels andra handlingar som rör boet.

Bouppteckningen ska av förvaltaren ges in till rätten och tillsynsmyndigheten så snart som möjligt och senast en vecka före edgångssammanträdet.

Har en av gäldenären underskriven bouppteckning förut getts in till rätten, behöver någon ny bouppteckning inte upprättas, om förvaltaren anser att denna är tillförlitlig. I så fall ska förvaltaren snarast anmäla det till rätten och tillsynsmyndigheten.

Om bevakningsförfarande ska äga rum och någon bouppteckning ännu inte har getts in till rätten, ska förvaltaren så snart som möjligt och senast en vecka från beslutet om bevakningsförfarandet skicka en förteckning över borgenärerna med uppgift om varje borgenärs postadress till rätten och tillsynsmyndigheten. I konkurs hos en bank *eller* ett kreditmarknadsföretag ska till bouppteckningen eller borgenärsförteckningen bifogas uppgift om insättningsborgenärerna och deras fordringsbelopp med upplupen ränta. Detsamma gäller i ett värdepappersbolags konkurs om bolaget har tillstånd att ta emot insättningar på konto. I ett livförsäkringsbolags eller ett tjänstepensionsföretags konkurs ska på motsvarande sätt bifogas uppgift om försäkringstagarna och deras fordringar.

I paragrafen finns bestämmelser om bouppteckning.

Ändringen i *sjätte stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

9 kap.

5 § En borgenär som till säkerhet för sin fordran har panträtt i fast eller lös egendom behöver inte bevaka fordringen för att få rätt till betalning ur den pantsatta egendomen.

En borgenär som har en fordran hos en bank *eller* ett kreditmarknadsföretag på grund av en insättning på räkning behöver inte bevaka sin fordran i ett sådant instituts konkurs, om uppgift om fordringen har lämnats enligt 7 kap. 13 § sjätte stycket. Detsamma gäller beträffande värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot insättningar på konto. En försäkringstagare behöver inte bevaka sin fordran i ett livförsäkringsbolags eller ett tjänstepensionsföretags konkurs, om uppgift om fordringen lämnats enligt det angivna lagrummet.

I paragrafen finns bestämmelser om befrielse från bevakning av viss fordran i konkurs.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet och insättningar i sådana företag.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

3 § Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för kreditinstitut 4 kap. 1, 2 och 4–6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. för värdepappersföretag 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. för finansiella institut 4 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,

4. för utländska försäkringsgivare lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,

5. för börser och clearingorganisationer 12 kap. 9 § och 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden,

6. för förvaltningsbolag och fondföretag 1 kap. 6–7, 10 och 11 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

7. för utgivare av elektroniska pengar 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

8. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

9. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster,

10. för utländska AIF-förvaltare 5 kap. lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. för företag som driver verksamhet med konsumentkrediter 2 och 8 §§ lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter, och

12. för företag som driver verksamhet med bostadskrediter 2 kap. 7 § och 3 kap. 6 och 7 §§ lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.

Paragrafen innehåller en uppräkningslista av bestämmelser i andra lagar som reglerar utländska företags rätt att driva verksamhet i Sverige.

Ändringen i *första stycket* innebär att hittillsvarande punkt 8 tas bort och är en följd av att lagen om inlåningsverksamhet upphävs.

Övriga ändringar i paragrafen är redaktionella.

12 § Den verkställande direktörens förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av minst en auktoriserad revisor eller godkänd revisor, om verksamheten i Sverige uppfyller mer än ett av de villkor som anges i 2 § andra stycket revisionslagen (1999:1079).

Förvaltningen och räkenskaperna ska, även om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, granskas av minst en revisor, om verksamheten omfattas av

- lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
- lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
- lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
- lagen (2010:751) om betaltjänster,
- lagen (2011:755) om elektroniska pengar, eller
- lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I fall som avses i andra stycket ska revisorn ha den kompetens som enligt lag gäller för revisorn i ett svenskt företag av motsvarande slag som driver angiven verksamhet.

Till revisor får även utses ett registrerat revisionsbolag. Dessutom får en eller flera revisorssuppleanter utses.

Verkställande direktören ska se till att en revisor utses och att denne inom tre månader efter räkenskapsårets slut för granskning får redovisningshandlingarna i original eller bestyrkt kopia.

I paragrafen finns bestämmelser om revisors granskning av förvaltningen och räkenskaper i viss verksamhet.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.8 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Bilaga 1

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

TILLGÅNGAR

A. Tecknat men ej inbetalt kapital

B. Anläggningstillgångar

I. Immateriella anläggningstillgångar

1. Balanserade utgifter för utvecklingsarbeten och liknande arbeten

2. Koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter
3. Hyresrätter och liknande rättigheter
4. Goodwill
5. Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar

II. Materiella anläggningstillgångar

1. Byggnader och mark
2. Maskiner och andra tekniska anläggningar
3. Inventarier, verktyg och installationer
4. Pågående nyanläggningar och förskott avseende materiella anläggningstillgångar

III. Finansiella anläggningstillgångar

1. Andelar i koncernföretag
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Andelar i intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
5. Ägarintressen i övriga företag
6. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
7. Andra långfristiga värdepappersinnehav
8. Lån till delägare och andra, till vilka delägare står i sådant förhållande som sägs i 21 kap. 1 § 3, 4 eller 5 aktiebolagslagen (2005:551)
9. Andra långfristiga fordringar

C. Omsättningstillgångar

I. Varulager m.m.

1. Råvaror och förnödenheter
2. Varor under tillverkning
3. Färdiga varor och handelsvaror
4. Pågående arbete för annans räkning
5. Förskott till leverantörer

II. Fordringar

1. Kundfordringar
2. Fordringar hos koncernföretag
3. Fordringar hos intresseföretag och gemensamt styrda företag
4. Fordringar hos övriga företag som det finns ett ägarintresse i
5. Övriga fordringar
6. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

III. Kortfristiga placeringar

1. Andelar i koncernföretag
2. Övriga kortfristiga placeringar

IV. Kassa och bank

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:

I. Aktiekapital

II. Överkursfond

III. Uppskrivningsfond

IV. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

V. Balanserad vinst eller förlust

VI. Årets resultat

Ekonomiska föreningar:

I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser

1. Medlemsinsatser
2. Förlagsinsatser

II. Uppskrivningsfond

III. Andra fonder

1. Reservfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Fond för utvecklingsutgifter
5. Övrigt

IV. Balanserad vinst eller förlust

V. Årets resultat

Övriga företag:

I. Eget kapital vid räkenskapsårets början

II. Insättningar eller uttag under året

III. Förändringar i kapitalandelsfonden

IV. Förändringar i fonden för verkligt värde

V. Årets resultat

VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
2. Avsättningar för skatter
3. Övriga avsättningar

D. Skulder

1. Obligationslån
2. Skulder till kreditinstitut
3. Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)
4. Leverantörsskulder
5. Växelskulder
6. Skulder till koncernföretag
7. Skulder till intresseföretag och gemensamt styrda företag
8. Skulder till övriga företag som det finns ett ägarintresse i
9. Skatteskulder
10. Övriga skulder
11. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

I bilagan finns bestämmelser om uppställningsform för balansräkningen (kontoform).

Ändringen i bilagan innebär att i punkt 10 Övriga skulder tas hänvisningarna till ”återbetalningspliktiga medel mottagna av allmänheten enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet” och ”andra skulder” bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 juni 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för aktiebolag och ekonomiska föreningar som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkterna 1* och *2* anges när lagen träder i kraft respektive ska tillämpas första gången.

I *punkt 3* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.9 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

13 kap.

7 § Delägarätter, fordringsrätter, andelar i svenska handelsbolag och sådana tillgångar som avses i 52 kap. räknas inte som tillgångar i näringsverksamheten för enskilda näringsidkare.

- De ska dock räknas som tillgångar i näringsverksamheten om de är
- lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar eller liknande tillgångar,
 - inventarier eller fordringar på grund av avyttring av inventarier,
 - tillgodohavanden i kreditinstitut och tillgodohavandet hör till näringsverksamheten,
 - fordringar på sådana försäkringsersättningar eller skadestånd som ska tas upp i näringsverksamheten,
 - andelar i kooperativa föreningar förutsatt att innehavet av andelarna betingas av näringsverksamheten eller fordringar på grund av avyttring av sådana andelar, eller
 - fordringar som medlemmar i kooperativa föreningar har på föreningen förutsatt att medlemskapet i föreningen betingas av näringsverksamheten.

Vid tillämpning av denna paragraf anses patent och andra sådana rättigheter som räknas upp i 18 kap. 1 § andra stycket 1 som inventarier även om de inte förvärvats från någon annan.

I paragrafen finns bestämmelser om vilka tillgångar som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för enskilda näringsidkare.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

34 kap.

23 § Med realltillgångar avses alla sådana tillgångar som räknas in i kapitalunderlaget för expansionsfond i enskild näringsverksamhet med undantag av kontanter, tillgodohavanden i kreditinstitut och liknande tillgångar.

I paragrafen finns definitionen av realltillgångar.

Ändringen i paragrafen innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

41 kap.

8 § Inkomster ska tas upp som intäkt det beskattningsår då de kan disponeras.

Sådana räntor på tillgodohavanden i kreditinstitut och som tillgodoräknas insättaren per den 31 december anses disponibla den dagen.

I paragrafen finns bestämmelser om beskattningstidpunkten.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsår som börjar efter den 30 juni 2021.

3. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande för insättningar i företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkterna 1 och 2* anges när lagen träder i kraft respektive ska tillämpas första gången.

I *punkt 3* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

2 kap.

3 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för finansieringsrörelse som drivs av

1. en bank,
 2. ett utländskt bankföretag som har tillstånd att driva bankrörelse i Sverige enligt 4 kap. 4 §,
 3. ett försäkringsföretag, ett värdepappersföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller en pantbank enligt pantbankslagen (1995:1000), i den utsträckning det är tillåtet enligt den för dem tillämpliga lagstiftningen,
 4. ett företag som tillhandahåller finansiering i samband med avsättning av tjänster som erbjuds eller varor som framställs eller säljs av
 - a) företaget, eller
 - b) ett annat företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att
 - koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet, och
 - företaget som tillhandahåller finansieringen lånar upp medel från allmänheten bara genom att ge ut sådana överlåtbara värdepapper som avses i punkt 2 i definitionen i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden med en löptid på minst ett år,
 5. ett aktiebolag eller en ekonomisk förening om
 - a) verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar, och
 - b) medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten,
 6. ett företag som bara finansierar andra företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet.
- Undantagen enligt första stycket 5 för rörelse som drivs av aktiebolag eller ekonomisk förening gäller även för sådan rörelse som drivs av motsvarande utländska företag.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från tillståndsplikt för viss finansieringsrörelse. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ändringen i *första stycket* innebär att undantaget i hittillsvarande punkt 7 från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar tas bort.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till första stycket 7 tas bort och är en följdändring med anledning av ändringen i första stycket.

Det görs också en redaktionell ändring.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 b i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Enligt *punkt 2* får en ekonomisk förening som den 1 juli 2019 var registrerad hos Finansinspektionen och som vid den tidpunkten var undantagen från tillståndsplikt för finansieringsrörelse fortsätta att driva den verksamheten (spar- och låneföreningar), se punkt 2 b i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.11 Förslaget till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)

1 § Denna lag har till syfte att främja konsumenternas och näringslivets intressen i samband med marknadsföring av produkter och att motverka marknadsföring som är otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

Bestämmelser om marknadsföring finns bl.a. i

- socialförsäkringsbalken,
- tobakslagen (1993:581),
- sjölagen (1994:1009),
- lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
- lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
- lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,
- lagen (1999:158) om investerarskydd,
- lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster,
- lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
- prisinformationslagen (2004:347),
- lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
- försäkringsavtalslagen (2005:104),
- lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet,
- lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
- lagen (2010:510) om lufttransporter,
- radio- och tv-lagen (2010:696),
- lagen (2010:751) om betaltjänster,
- alkohollagen (2010:1622),
- konsumentkreditlagen (2010:1846),
- lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt,
- lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- lagen (2013:1054) om marknadsföring av modersmjölkersättning och tillskottsnäring,
- lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar,
- lagen (2015:671) om alternativ tvistlösning i konsumentförhållanden,
- lagen (2015:953) om kollektivtrafikresenärers rättigheter,
- lagen (2016:415) om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner,

- lagen (2016:915) om krav på installationer för alternativa drivmedel, och
- lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare,
- spellagen (2018:1138),
- paketreselagen (2018:1217),
- lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,
- spellagen (2018:1138),
- lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter,
- lagen (2019:181) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gränsöverskridande paketleveranstjänster, och
- lagen (2019:414) med kompletterande bestämmelser till EU:s prospektförordning.

I paragrafen anges lagens syfte och en uppräknning av lagar i vilka det finns bestämmelser om marknadsföring som kompletterar bestämmelserna i lagen.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

29 § En näringsidkare får åläggas att betala en särskild avgift (marknadsstörningsavgift) om näringsidkaren, eller någon som handlar på näringsidkarens vägnar, uppsåtligen eller av oaktsamhet har brutit mot

- 7 §,
- 8 § och någon av bestämmelserna i 9, 10, 12–17 §§,
- 18 §,
- 20 §, eller
- någon av bestämmelserna i bilaga I till direktiv 2005/29/EG.

Detsamma gäller om en näringsidkare uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot någon av bestämmelserna i

- 64 kap. 46 § socialförsäkringsbalken,
- 7 kap. 3 § alkohollagen (2010:1622),
- 8 kap. 7 § första stycket, 8, 9 eller 14 § första eller andra stycket samt 15 kap. 4 § radio- och tv-lagen (2010:696),
- 11 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti när det gäller ett erbjudande som inte är riktat bara till andra än konsumenter,
- 4 kap. 1 § 2 eller 3, 3 § första stycket 2, 4 § eller 5 § 2 eller 3 lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller också en näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet väsentligt har bidragit till överträdelsen.

Avgiften tillfaller staten.

I paragrafen finns bestämmelser om förutsättningar för marknadsstörningsavgift.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.12 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap.

6 § Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
3. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,
4. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning,
5. lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller
6. lagen (2019:277) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den som övervakningen avser, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

I paragrafen finns bestämmelser om sekretess i Finansinspektionens verksamhet med övervakning enligt vissa lagar och EU-rättsakter med anknytning till finansmarknaden.

Ändringen i *första stycket* innebär att hittillsvarande punkt 3 tas bort och är en följd av att lagen om inlåningsverksamhet upphävs.

Övriga ändringar i paragrafen är redaktionella.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för uppgifter som
 - a) har lämnats före ikraftträdandet, och
 - b) avser företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

5 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. företag som har tillstånd enligt
 - a) lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - b) lagen (2010:751) om betaltjänster,
 - c) lagen (2011:755) om elektroniska pengar, eller
 - d) lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,

2. företag som avses i 2 kap. 3 § första stycket 2–6 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

3. statliga och kommunala myndigheter, eller

4. juridiska personer som driver verksamhet med konsumentkrediter i mindre omfattning utan vinstsyfte.

Undantagen enligt första stycket gäller även för motsvarande utländska företag och utländska statliga, kommunala och andra offentliga myndigheter.

Paragrafen reglerar undantag från tillstånd till sådan verksamhet med konsumentkrediter som omfattas av lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ändringen i *första stycket 2* är en följd av att undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för vissa ekonomiska föreningar tas bort.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av undantaget från tillståndsplikt för finansieringsrörelse för spar- och låneföreningar tas bort, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

8.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

3 kap.

8 § Med finansiellt institut med lokalt kundunderlag avses ett finansiellt institut som uppfyller följande krav:

1. Det har

a) tillstånd av Finansinspektionen att bedriva verksamhet eller förvaltas av någon som har sådant tillstånd, *eller*

b) beviljats undantag från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 § lagen (2010:751) om betaltjänster.

2. Det har inte något fast driftställe utanför Sverige.

3. Det marknadsför sig inte till kunder eller kontohavare utanför Sverige.

4. Minst 98 procent av värdet på de finansiella konton som förs av institutet ska innehas av personer med hemvist i Sverige eller en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

5. Det hade senast den 1 juli 2014 infört riktlinjer och förfaranden för att

a) förhindra att det tillhandahåller finansiella konton till ett icke FATCA-deltagande finansiellt institut, och

b) kontrollera om det öppnar eller håller ett finansiellt konto för en specificerad amerikansk person som inte har sin hemvist i Sverige eller för en passiv icke-finansiell enhet vars personer med bestämmande inflytande är medborgare eller har hemvist i USA och inte samtidigt har hemvist i Sverige.

6. Dess riktlinjer och förfaranden som avses i 5 anger att om det fastställts att ett sådant finansiellt konto innehas av en specificerad amerikansk person som inte har sin hemvist i Sverige eller av en passiv icke-finansiell enhet vars personer med bestämmande inflytande är medborgare eller har hemvist i USA och inte samtidigt har hemvist i Sverige, ska det finansiella institutet rapportera ett sådant finansiellt konto som om det finansiella institutet vore ett rapporteringsskyldigt svenskt finansiellt institut och registrera sig i enlighet med 8 kap. 2 § eller stänga det finansiella kontot.

7. Det granskar befintliga konton som innehas av en fysisk person som inte har sin hemvist i Sverige eller av en enhet, i enlighet med de förfaranden i 4–8 kap. som gäller för befintliga konton för att identifiera eventuella amerikanska rapporteringspliktiga konton eller finansiella konton som förs av ett icke FATCA-deltagande finansiellt institut, och rapporterar sådant finansiellt konto som om det finansiella institutet vore ett rapporteringsskyldigt svenskt finansiellt institut, eller stänger det finansiella kontot.

8. Varje sådan till det finansiella institutet närstående enhet som är ett finansiellt institut ska vara etablerad eller registrerad i Sverige och uppfylla kraven i denna paragraf, utom när det gäller närstående enheter som är pensionsstiftelser.

9. Det har inte riktlinjer eller förfaranden som diskriminerar mot finansiella konton som öppnas eller förs för fysiska personer som är specificerade amerikanska personer med hemvist i Sverige.

Vid tillämpning av första stycket 2 avses med fast driftställe inte en sådan plats som inte marknadsförs till allmänheten och från vilken det finansiella institutet endast bedriver administrativa stödfunktioner.

Vid tillämpning av första stycket 3 ska ett finansiellt institut inte anses marknadsföra sig till kunder eller kontohavare utanför Sverige endast på grund av att det finansiella institutet

1. har en webbplats, om det på webbplatsen inte specifikt anges att det finansiella institutet tillhandahåller finansiella konton eller tjänster till kunder som inte har hemvist i Sverige och det finansiella institutet inte på annat sätt är inriktat på eller marknadsför sig till amerikanska kunder eller kontohavare, eller

2. annonserar i tryckta medier eller via radio- eller tv-kanal som distribueras eller sänds huvudsakligen inom Sverige men som tillfälligtvis distribueras eller sänds även i andra länder, om det i marknadsföringen inte specifikt anges att det finansiella institutet tillhandahåller finansiella konton eller tjänster till kunder som inte har hemvist i Sverige och det finansiella institutet inte på annat sätt är inriktat på eller marknadsför sig till amerikanska kunder eller kontohavare.

I paragrafen definieras begreppet finansiellt institut med lokalt kundunderlag.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet i hittillsvarande punkt 1 c tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

8.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

1 kap.

2 § Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. livförsäkringsrörelse,
3. värdepappersrörelse enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. verksamhet som kräver ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
5. försäkringsdistribution enligt lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av sådana försäkringsförmedlare som har tillstånd enligt 2 kap. 1 § den lagen eller bedriver verksamhet enligt 3 kap. 1 § andra stycket 2 eller 3 § den lagen,
6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
8. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,
9. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut, dock inte om verksamheten uteslutande avser kontoinformationstjänster,
10. verksamhet som förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
11. verksamhet med konsumentkrediter enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,
12. verksamhet med bostadskrediter enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,
13. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),
14. spelverksamhet som bedrivs med licens eller registrering enligt spellagen (2018:1138),
15. yrkesmässig handel med varor, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,
16. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000),

17. verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag,

18. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster som inte omfattas av 17,

19. yrkesmässig rådgivning avseende skatter och avgifter (skatterådgivare),

20. yrkesmässig verksamhet som advokat eller advokatbolag, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

21. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 20, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

22. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 17–21, eller

23. yrkesmässig verksamhet som avser förmedling, förvaring eller handel med konstverk, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp uppgår till motsvarande 10 000 euro eller mer.

Vissa speltjänster får undantas från tillämpning av lagen eller bestämmelser i den enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 1 § 1.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka fysiska och juridiska personer som lagen gäller för.

Ändringen i *första stycket 4* innebär att hänvisningen till lagen om inlåningsverksamhet tas bort och är en följd av att den lagen upphävs.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för företag som avses i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2020:000) om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

I *punkt 2* anges den övergångsreglering som följer av att lagen om inlåningsverksamhet fortfarande gäller i viss utsträckning, se författningskommentaren till ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.